

januari 1976

FYLAKRA

(mededelingenorgaan van het Fysisch Laboratorium)

20e jrg. nr. 1

januari 1976

Redactie : G.J. Hooyman, H.L. Buerman, Marjos Middelhoff, A. van Nieuwpoort, A. Wink en P. de Wit.

Typewerk : Anneke van der Weide

.....

DE KRACHT EN DE MASSA

De fabriek lag in het heuvelgebied aan het eind van een zandweg. Het was zaterdagmiddag en in de hete zon fietste M. langs het kleine kantoorgebouw en de werkplaatsen naar de kantine. Op de gevel was een groot bord aangebracht met het opschrift $f = ma$. Om 2 uur begon daar zijn wekelijkse fysika-les, hij moest zich haasten, het kantoorpersoneel was al binnen, ook de portier zag hij al bij het raam zitten en wat verderop zijn chef.

Voor het zwarte bord, achter de tafel met wat opstellingen stond K.H., de man die het bedrijf had opgericht, alweer zo'n 25 jaar geleden, nu was hij president van deze machinefabriek met twee nieuwe vestigingen elders. Hij had zijn natuurkunde-studie vlot afgesloten en in de snel groeiende economie van het land zijn kans waargenomen: wat als werkplaatsje gestart was werd een bloeiende onderneming met meer dan 200 man personeel. Zijn succes was hem niet naar het hoofd gestegen, hij geloofde in gelijkheid van alle mensen en hij achtte zich niet de meerdere van zijn personeel. Daarom droeg hij ook dezelfde uniforme kleding die elk personeelslid op zijn eerste dag kreeg. Zozeer was dit gelijkheidsbesef bij hem gegroeid dat het niet bij het uiter-

lijk bleef: ook de geestelijke bagage van ieder moest gelijk worden, tot groter geluk van allen en tot verdere bloei van het bedrijf. En langzaam maar zeker had het idee vaste vorm aangenomen: zoals de fysika hem van nut was geweest in zijn werk, zo moest het worden voor elke man en elke vrouw die bij hem werkte. Daarom zou hij allen een fysische herscholing geven.

Twaalf jaar geleden had hij zijn zaterdagmiddag-programma ingevoerd: het voltallige personeel bijeen voor de wekelijkse dosis fysika, ontleend aan de technieken van het bedrijf. Zeker, het was niet allemaal van een leien dakje gegaan, er was weerstand geweest, de vrije zaterdag was velen heilig, sommigen ging deze wijsheid ver boven de pet en er waren dan ook ontslagen gevolgd. Maar die zuivering was al lang voorbij en de blijvers hadden zich de fysische denkwijze al zover eigen gemaakt dat zij de juiste kreten op de juiste momenten gebruikten, zelfs de personeelschef Y.Y. was niet achtergebleven en had zich een van de ijverigste adepten getoond, verzot op proefjes. En er waren de successen om zijn gelijk te bewijzen. Het ontwikkelen van een nieuw type machine, vroeger een kwestie van wel 10 jaren, kostte nu minder dan een jaar. De omzetcijfers gaven een jaarlijkse groei te zien van 10 tot 15%, dat liep in vele millioenen.

De eerste jaren waren niet gemakkelijk geweest, tenslotte was K.H. de enige fysikus in het bedrijf en hij had het hele program zelf moeten ontwerpen en begeleiden. Maar nu had hij een staf van tien jonge fysici om de indoktrinatie voort te zetten en hij was meer dan tevreden over hun werk, vooral door het projekt-onderwijs dat ze hadden ingevoerd. Elke week verrasten zij hun gehoor met een nieuw thema, geplukt uit de veelzijdige bedrijfsproblematiek. Een uurtje om het probleem aan te duiden, dat dan in groepjes van 10 tot een oplossing moest worden gebracht. Er waren altijd verrassingen als

de antwoorden binnenkwamen, vooral als de groepjes een beter antwoord hadden dan de probleemstellers en helemaal als die zelf een foute oplossing hadden, wat helaas nogal eens voorkwam. Die groepsvorming was een geweldig idee geweest, het gelijkheidsgevoelen was met sprongen gegroeid, standsverschillen of communicatiebarrières bestonden eenvoudig niet meer, de jongste typiste zwoegde gelijk op met de chef-export.

Het was ook steeds beter gegaan want de personeelsafdeling nam nieuwe medewerkers alleen aan als zij niet alleen medisch maar ook natuurkundig goedgekeurd waren, een aangepaste test selecteerde sollicitanten op hun fysisch denkvermogen. Een standaardvraag als 'wat is energie?' had nog geen standaardantwoord, dat varieerde met de plaats waarnaar men solliciteerde. Een portier die daarbij naar Marsrepen had verwezen was direkt aangenomen, maar nog vorig jaar waren er 15 afgestudeerde fysici gewogen en te licht bevonden.

M. was intussen het bord $f = ma$ genaderd, in zijn haast struikelde hij over de drempel als wilde hij door een geslaagde val eer bewijzen aan deze heilige wet. In zijn geest drong zich een vage herinnering op aan een vrije zaterdagmiddag en hoe dat geweest was. Maar dat was al zo lang geleden Hij ging naar binnen en voegde zich bij de massa.

Misschien denkt u, zojuist een modern sprookje met een dubbele bodem gelezen te hebben. Dat mag, alleen overschat u dan mijn fantasie en u onderschat de werkelijkheid, die veel meer bizar is dan onze stoutste dromen. Want het verhaaltje beschrijft vrij precies wat zich in een ver land werkelijk afspeelt.

Naam en adres van het bedrijf kunt u bij me opvragen voor het geval u een sollicitatie overweegt.

G.J. Hooyman

P.S. U weet toch dat we in een schrikkeljaar leven? En dat u derhalve G. Frederik weer kunt gelukwensen op een van zijn zeldzame verjaardagen? Doe het, want het is zijn laatste-in-functie!

UIT DE RAAD GEKIAPT

'Sommige hoogleraren toch slagen erin bij hun onderwijs in een bepaalde wetenschap een inzicht mede te geven hoe het door hen gedoceerde vak past in het geheel der wetenschappen en in de scala van waarden van het menselijk leven. De invloed welke, veelal onopzettelijk, uitgaat van wijze leermeesters op ontvankelijke studenten kan niet gemakkelijk worden overschat'.

Deze uitspraak, gedaan in 1960 door de heer Cals in de Eerste Kamer, prijkte boven de agenda van de 26e vergadering van de subfakulteitsraad.

Uit het overzicht van de toekomstige vergadernota van de raad blijkt zonneklaar de ijver van het bestuur. Men heeft zelfs op tweede pinksterdag (7 juni 1976) een vergadering gepland. Dit echter gaat wat te ver. Een nieuwe datum zal worden gekozen.

Bij de ingekomen stukken werd o.m. een brief van de U.S.F. behandeld waarin een beroep werd gedaan op de universitaire bevolking te protesteren tegen het besluit van staatssecretaris Klein om de studieduur in het sociaal-pedagogisch onderwijs aan de universitaire vestiging Friesland van de R.U. Groningen terug te brengen naar 4 jaar.

Het merendeel der raadsleden is van mening dat eventuele protesten uit de hoek der gedragswetenschappers zou moeten komen.

Het beleidsplan computervoorzieningen wordt algemeen beschouwd als een doorwrocht stuk.

De klein rekentuijg-commissie wordt dan ook bedankt voor het produceren ervan.

Uitgangspunt is de (bereidheid tot) samenwerking tussen de vakgroepen m.b.t. een zo effectief mogelijke computerhulp. Even terzijde: wanneer gesproken wordt over moderne zaken als computersystemen is

het - met name voor een belangstellend leek als uw verslaggever is - frappant te horen dat men het niet heeft over (duizenden) guldens maar over 'kilo florijnen'. Nog even en we zijn weer bij het tel-raam beland (nietwaar Ullersma?).

Enfin, het (computer)zaad (der samenwerking) is gezaaid; laten we het regelmatig bewateren opdat we later vele vruchten zullen kunnen oogsten.

Een optimaal gebruik betekent overigens meer personeelsposten en meer 'kilo florijnen'.

Waar die vandaan moeten komen? Wijsheid toegewenst aan de personeel- en de financiële commissie!

In augustus 1976 zal prof. Smit zijn functie neerleggen. De plaats (een gewone leerstoel) blijft bij A.M.F. Een structuurcommissie buigt zich over een structuurplan. Tot welke vormen (strukturele en/of abstrakte) dit buigen zal leiden hoort de raad t.z.t.

Bespreking van de nota Promovendi/Vaste staf van de personeelcommissie is verschoven naar de volgende vergadering, evenals bespreking van de 'aanbeveling aan docenten, vastgesteld door de Academische Raad'.

Dit laatste was aanleiding om de agenda voor de 26e vergadering te sieren met de, in de aanhef van dit verhaal, opgenomen uitspraak.

A. van Nieuwpoort

EEN GRANDIOOS FEEST

Het dreigde in 1974 even mis te gaan met het enige echte Sinterklaasfeest, dat voor de kinderen.

Het had toch duidelijk in Fylakra gestaan, worden we zo slecht gelezen?

Gelukkig hebben toen enkele trouwe medewerkers het er niet bij laten zitten en er voor gezorgd dat het allemaal goed kwam. Daarmee hebben zij tegelijk een basis gelegd voor 1975, toen op 29 november liefst 56 kinderen met hun ouders in de kantine van de Universiteitswerkplaats verzameld waren, een uur voor de komst van de Sint. Zo'n uur wachten lijkt een onoverkomelijk probleem, maar niet voor de heer van Zijl, die al zoveel jaren zijn talenten in dienst van het kinderfeest heeft gesteld.

Met zang en spel onder muzikale begeleiding van de

heer Verhoeven en met de ontvangst van een grote beer, die het broodjes smeren gesmeerd afging, vloog voor kinderen en ouders de tijd voorbij.

Totdat iemand op het dak van het Vaste-Stof-Lab de Sint met Pieten ontwaarde, het sein voor een algehele uittocht naar buiten. En daar wachtte een tweede verrassing: onder tromgeroffel, voorafgegaan en gevolgd door bereden politie, marcheerde de drumband 'Overvecht' met majorettes het parkeerplein op als waardig escorte van de open koets met het Spaanse gezelschap. De indrukwekkende show van band en majorettes oogstte een langdurig applaus.

Maar tenslotte was het allemaal begonnen om van de Sint naast goede raad de cadeautjes toegespeeld te krijgen en de Pieten hebben weer ervaren hoe zalig het geven is en hoe dapper er gezongen kan worden.

Wat in 1974 dreigde te mislukken is in 1975 een feest geworden dat zelfs de vroegere kinderfeesten in de schaduw heeft gesteld. Er mag dan hier wel eens dank gebracht worden aan Mej.J.M.Meijer en de heren H.Buerman, R.Hey, H.Roeters en T.Terhaar, de hierboven al genoemden, de bereden groep De Varenkamp van de Rijkspolitie in De Bilt en de fotograaf, de heer Wink.

G.J. Hooyman.

NIEUWJAARSREDE

Op 8 januari jl. hield Dr. W. Valk de traditionele nieuwjaarsrede, waarin hij 'omzag naar het verleden, rondzag naar het heden en uitzag naar de toekomst'. Wij drukken de rede niet in haar geheel af: de ruimte ontbreekt ons; bovendien is Valk geen 'tekstgetrouwe' spreker, zijn rede wijkt op vele plaatsen af van wat hij geschreven had. Wij bepalen ons dus tot hoofdzaken.

Valk sprak de zorgen uit die heersen t.a.v. het onderwijs in Nederland. Nauwelijks heeft het 'mammoetwetstelsel' wortel geschoten of er wordt over een ander schoolsysteem gesproken - met basisschool, middenschool, bovenschool - en wil men het sterk heterogene HBO-onderwijs samenpersen in hogescholen. Hij zag al tientallen ministieële commissies bezig met de bestudering van overstapmogelijkheden.

Zorgen maakte hij zich ook over de toenemende werkloosheid onder academici. Hij herinnerde eraan dat Nobelprijswinnaar Tinbergen 'overproductie' van academici nuttig acht om te komen tot grondiger nivelering van de inkomens: hij wees op de ironie dat juist mensen als Tinbergen de hulp van het vrije-marktmechanisme inroepen.

Dat de kwaliteit van ons eigen onderwijs goed bleef, is, aldus Valk, mede te danken aan de inspanning van de onderwijscommissies en haar vele subcommissies. Hij somde er niet minder dan negen op en vroeg zich af of er in die jungle niet wat hout moest worden gekapt. Hij memoreerde de invoering van twee afstudeerrichtingen, Grondslagen van de Natuurkunde en Observationele Sterrenkunde en de op handen zijnde invoering van het vak 'Natuurkunde, Sterrenkunde en Samenleving'. Hij wees op de welig tierende vrijheid van bijvakkeuze: van blokfluit naar musicologie, van Hongaarse vakantie naar bijvak Hongaars, il n'y a qu'un pas!

Hij voorzag de groeiende invloed van de informatica op de curricula, tegelijk lucht gevend aan de vrees

dat het moeilijk zal zijn mensen en geld daarvoor los te krijgen.

Over het onderzoek merkte Valk op dat de toeneming van het aantal studenten bij gelijkblijvende personele middelen de koers van de universiteit zal 'wegwrikken' van het onderzoek. Hij betreurde dit omdat de universiteiten de enige maatschappelijke organen zijn waar fundamenteel onderzoek geschiedt. Fundamenteel onderzoek is van onschatbare culturele waarde, is nodig om het onderwijs levend en op peil te houden en is van levensbelang voor de technische ontwikkeling. Bezuinigen op onderzoek vond spreker 'rommelen in de marge': onze subfakulteit geeft 3 tot 4 miljoen per jaar uit aan onderzoek, maar personele kosten belopen 15 miljoen. In dit verband wees hij ook op de onzalige beslissing van Klein de Astronomische Nederlandse Satelliet voortijdig te executeren ter wille

van een bezuiniging van f250.000,-, vergeleken met de oorspronkelijke investering van f100 miljoen een kleinigheid.

Over het onderzoekbeleid van de subfakulteit sprekend, merkte Valk op dat de subfakulteit zich slechts met grote terughoudendheid inlaat met de planning van de vakgroepen; zij wacht op geschikte gelegenheden, zoals de vervulling van vakante docentenposten.

Hij memoreerde dat de subfakulteit zich sterk maakt voor de aanvaarding van 'Utrecht' als landelijk zwaartepunt van de plasmafysika. Bij een gesprek met het College van Bestuur is er op gewezen dat aan de Rijksuniversiteit Utrecht de 'organische fysika' wegens haar omvang aandacht verdient. Bij fysika alleen bewegen zich drie vakgroepen op dit gebied. Het aantal promoties in 1975 was 16, waarvan 13 bij de experimentele fysika, 1 bij de theoretische fysika en 2 bij de sterrenkunde.

Over de geldmiddelen sprekend wees Valk op de belangrijke bijdrage welke de FOM aan het onderzoekwerk van de subfakulteit levert: f845.000,- in 1975. De subfakulteit kwam in 1975 veeleer personeel dan geld te kort.

Interessant was de vergelijking van de kredieten en subsidies welke de experimentele vakgroepen in 1975 per wetenschappelijk medewerker ontvingen: sterrenkunde f16.300,-; moleculaire biofysika f16.600,-; spektroskopische biologie f17.000,-; natuur- en scheikunde van de vaste stof f20.300,-; fluktuatieverschijnselen eveneens f20.300,-; kernfysika f24.000,-; atoom- en molecuulfysika f25.000,-; medische en fysiologische fysika f25.200,-

Over de personeelsformatie haalde spreker aan dat voor de bepaling van de jaarlijkse toewijzingen gebruik gemaakt wordt van een rekenwijze die de behoeften aan personeel van verschillende studierichtingen kwantificeerbaar, dus vergelijkbaar, maakt.

De opstelling van curriculumprofielen, dienend ter bepaling van de onderwijslast van de (sub-)fakulteiten heeft de subfakulteit langdurig zwaar belast, met name Kuperus en Hollander en de studenten Nelis en Visser. Valk citeert dan, niet zonder sarcasme, uit een recente brief van het College van Bestuur de volgende passage:

'Ten slotte kan men zich afvragen of het vele werk, met name ook in de fakulteiten verricht m.b.v. de curriculumprofielen, letterlijk de moeite waard is geweest, als men ziet tot welke marginale toewijzing-

en en inhoudingen voor 1976 een en ander leidt. Ziet men dit echter in een langer tijdsperspektief en in het licht van de op handen zijnde herprogrammering, dan menen wij ...' enzovoorts.

Aan het totale aantal bij de subfakulteit werkzame mensen, 380-390, draagt FOM niet minder dan bijna 80 bij, waarvan ca. 35 promovendi.

Over het aantal studenten merkt Valk op dat het er naar uitziet dat de groei trager wordt: aan het eind van het academisch jaar 1974/75 waren er 613 studenten, thans 625. Voor 1979/80 wordt een totaal van 720 verwacht.

Hij voorziet desondanks moeilijkheden voor afgestudeerde fysici bij het vinden van een fysische baan en haalt uit een recent rapport aan dat omstreeks 1990 een overschot aan fysici van 40% wordt verwacht. Het streven naar uitbreiding van de terreinen op welke fysici werkzaam kunnen zijn verdient daarom steun. NNV, Academische Raad en FOM gaan gezamenlijk de aandacht van de bij deze zaak betrokkenen vragen. Spreker heeft gerechtvaardigde hoop dat in 1976 de lang verbeide loopbrug tussen het Laboratorium voor Experimentele Fysika en het KVS-gebouw zal worden gebouwd. Van de bouw van een voorkandidaatsgebouw zal nog geruime tijd niets komen. En wat sterrenkunde betreft: over de vestiging in Rhijnauwen is nog steeds geen uitspraak door de regering gedaan.

In 1975 was de 'Universiteitswerkplaats' tien jaar in de Uithof gevestigd. Het OMI maakte van de feestelijke herdenking daarvan een uitstekend filmverslag. Door de kwaliteit van de projektor kwam dit verslag helaas niet helemaal tot zijn recht.

DE PROMOTIE VAN HANS VAN HIMBERGEN

Woensdag 18 februari a.s. om 16.15 uur promoveert Hans van Himbergen op het proefschrift getiteld 'Three Magnon Bound States in Heisenberg Ferromagnets'. De voorkeur van Hans gaat sterk uit naar theoretisch fysisch werk dat dicht bij het experiment staat en waarbij de theorie eigenschappen van allerhande stoffen verklaart of voorspelt. Dát vindt hij leuk werk en daarom schreef hij zijn skriptie bij een experimentele groep.

Ook van zijn promotie-onderzoek hoopte hij dat het zou aansluiten bij het experiment. Maar van wetenschappelijk onderzoek weet je nooit precies hoe het loopt en zo blijkt het nu toch wat moeilijk om stoffen te vinden waarvoor de beschouwde modellen een goede benadering zijn en die bovendien nog echt bestaan of gemaakt kunnen worden. Momenteel werken hij en Tjon dan ook aan modellen waarbij de vergelijking met het experiment wat gemakkelijker zou kunnen zijn. Hoelang hij hiermee nog door kan gaan is echter niet zo duidelijk.

En dat komt dan niet door gebrek aan enthousiasme (laat staan maatschappelijke dan wel wetenschappelijke relevantie) maar doordat Hans een 'doorstomer' is. Mogelijk gaat hij in september voor één of twee jaar naar het M.I.T. in de V.S. Hij zou daar heen willen om zijn wetenschappelijke basis te verbreden en omdat het verblijf aan zó'n universiteit in zó'n land een ervaring is die hij niet graag zou missen. Maar zoals gezegd, het is lang niet zeker dat dit doorgaat.

En in Nederland blijkt er momenteel geen vakature te zijn voor een onderzoeker op het gebied van de theoretische vaste stof fysika.

Om over de militaire dienst nog maar te zwijgen. Het liefst zou Hans zo lang mogelijk wetenschappelijk werk willen blijven doen. Dat vindt hij een soort

verplichting tegenover de maatschappij die deze kostbare opleiding mogelijk heeft gemaakt.

Is er bij terugkomst uit de V.S. geen emplooi in de vaste stof fysika, dan gaat Hans' voorkeur uit naar konkreet, probleemgericht onderzoek in het algemeen. Mocht ook een dergelijke baan niet te vinden zijn, dan wil hij aan de vernieuwing van het natuurkunde-onderwijs gaan werken.

Beste lezer, laten we Hans en Mieps van harte sterkte en succes toewensen bij het zoeken van nieuw werk. Ze zullen het nodig hebben.

Jan van Velsen

BRIEVEN UIT "VER WEG"

President Kaunda heeft onlangs een rondtocht gemaakt door de Noord West Provincie. Hierbij heeft hij ook onze school met een bezoek vereerd, onder meer om zijn vernieuwingsplannen te bespreken. Binnen afzienbare tijd moet het lesprogramma van scholen zo worden gewijzigd dat er een flinke plaats wordt ingeruimd voor enige vorm van arbeid, zoals landbouw, stenen bakken etc. De scholen dienen namelijk productie-eenheden te worden. Dit is een onderdeel van een veel groter plan waarin een flinke stap in socialistische richting wordt gedaan. De landbouw dient een enorme schaalvergroting te ondergaan. Momenteel wordt nog veel te weinig beschikbare grond gecultiveerd. De urbanisatie moet worden gestopt en zelfs teruggedrongen. Hierdoor moet de invoer van voedingsmiddelen kunnen worden gestopt. Bovendien zal de invoer van allerlei luxe artikelen worden gestopt of beperkt. Het is een prima plan, maar de grote vraag is of de bevolking hier voldoende warm voor te krijgen zal zijn. Volgens mij is de instelling van de Zambiaan nog veel te veel op het kapitalisme gericht. We zullen zien.

Nu we hier al een jaar zitten wordt het tijd dat ook ik eens een woordje schrijf. Enkele mensen hebben er naar gevraagd hoe we hier wonen. Wij bewonen één van de 30 huizen op de leraren-compound. De rest wordt bewoond door mensen van allerlei nationaliteiten: Pakistani, Indiërs, Denen, een Noor, Canadezen, Amerikanen, Russen, een Fransman, Engelsen, behalve wijzelf nog een Nederlands stel en ongeveer zeven Zambianen met hun gezin. Deze laatste groep maakt 1/5 deel van de staf uit, hetgeen beneden het gemiddelde ligt vergeleken met andere Zambiaanse scholen. Bijna alle huizen zijn het zelfde en zijn uitgerust met identiek meubilair. Elk huis heeft een grote tuin, die wij dan ook ge-

bruiken om een wat gevarieerder voedselpakket te creëren. De huizen bestaan uit een woonkamer, 3 slaapkamers, toilet, badkamer en keuken. Erg ruim dus voor twee personen. We beschikken 24 uur van de dag over elektriciteit die geleverd wordt door een Russische generator niet ver hier vandaan. Door al deze 'luze' heb je bijna niet het idee dat je in de bush woont.

Sinds januari werkt Aikan Chiwunda bij ons. Hij houdt het huis schoon. Hij heeft 6 kinderen en de zevende is op komst. Het is onbegrijpelijk hoe hij van zijn salaris(je) al die monden kan vullen.

Aikan is erg aardig. Via hem kun je er nogal eens achter komen wat er in de omgeving gebeurt en waar je lokale dingen kunt krijgen. In de vakantie past hij op het huis, watert hij de tuin en geeft de kat en de hond eten. In de vorige brief schreef Jan dat ik een schriftelijke cursus-klas begeleide. Dit heb ik tot ongeveer begin februari gedaan. Ik ben er mee gestopt in de hoop een baan in het plaatselijke ziekenhuisje te krijgen. Na eindeloos solliciteren en heen en weer geschrijf hebben ze me nu (augustus) eindelijk durven vertellen dat ze me niet willen op part-time basis d.w.z. de school-vakanties vrij. En dan te bedenken dat er in het ziekenhuis maar twee gediplomeerde verpleegsters zijn voor ongeveer 120 bedden en ze niemand anders kunnen krijgen. Het is dan ook geen wonder dat het verloop onder het personeel erg groot is. De gemiddelde arts of verpleegster houdt het hier niet langer dan 4 tot 8 maanden uit.

Veel groeten van Jan en Emmy Noy - p.o.Box 65
Mwini Lunga.

FYLAKONFIDENTIES

Alle leden (en degenen die lid wensen te worden) van Fylakon een voorspoedig 1976 toegewenst. Evenals het vorig jaar hoopt Fylakon van zich te laten horen.

Excursie, toernooien en feestavonden zitten reeds in de pen en zullen tot grote successen kunnen uitgroeien als een ieder dit jaar zich wil inzetten voor deze activiteiten.

In het bestuur heeft een mutatie plaatsgevonden: Jos Emonds heeft zijn secretarisschap na 3 jaar trouwe dienst overgedragen aan Dick van Eck (ondergetekende), die u de komende tijd van de laatste nieuwtjes op de hoogte zal houden (korr. adres: K.V.S. geb. tel. 2206).

U weet dat met het nieuwe jaar het financiële boekjaar een aanvang neemt; dat betekent voor u dat het gewenst is uw kontributie als een HAAS te storten op giro 1644999 t.n.v. penningmeester Fylakon. Over ongeveer een maand geeft hij u de afsluitingen over 1974 en 1975.

Omdat onze penningmeester Fafieanie toch al zo druk bezet is, plaatst Fylakon hier de volgende advertentie, welke zeer in uw aandacht wordt aanbevolen.

GEVRAAGD: Leden voor een

FEESTKOMMISSIE

voor het organiseren van

knallende FEESTAVOND

Opgeven z.s.m. bij

Fafieanie (tel.1646)

DE RAAD IN 1976

Aangezien de hamer van de voorzitter niet boven water gekomen was, werd de eerste vergadering van 1976 met een lineaalslag geopend. De voorzitter wenste de leden een vruchtbaar jaar toe en beloofde voor deze middag een rustige agenda en wellicht een lange pauze. De raad besteedt eerst aandacht aan een definitie voor zwaartepunt. Wat is de consequentie van elke definitie voor de werkgroepen? Mag het woord uit opportunistische overwegingen gebruikt worden? Men mag het zeker niet ondoordacht gebruiken; noemt men alles zwaartepunt, dan gaat het effect verloren. De Chemie kent nu zelfs al zwaartelijnen. Deze hele problematiek moet zeker landelijk gezien worden.

Mocht u-lezer-etische problemen met uw vak hebben, weet dan dat de raad dit onderkent. Men overweegt een aanbeveling naar de vakdocenten te doen uitgaan om de wijze waarop zij de ethische problemen van hun vak verwerken in hun kolleges te bespreken. Of dit in de praktijk veel zal helpen? Heeft de raad zoveel gezag? Veel docenten bezien hun vak meer esthetisch dan ethisch. Men besluit een aanbeveling te doen eventuele ethische problemen die bij de studenten opkomen niet uit de weg te gaan.

Van de personeelscommissie komt nu nog het probleem hoe groot de verhouding P over V moet zijn. Deze varieert sterk van vakgroep tot vakgroep. Sommige hebben wel een erg lage P/V. Een $P/V=2$ lijkt optimaal, maar is dat zo? De vakgroepen schrikken van de cijfers. Men vreest dat de cijfers min of meer een eigen leven gaan leiden. Zowel de vakgroepen met een hoge als die met een lage P/V vrezen correctie van hogerhand. De raad wil het rapport van de personeelscommissie eerst eens rustig laten bezinken. Aan het eind van de vergadering moest uw verslaggever dankbaar konstateren dat de voorzitter zijn eerder gememoreerde belofte gestand had gedaan.

P. de Wit

Personalia

In dienst:

De heer Jon A. Wright, 18-1-38, verblijft voor + 8 mnd. bij de vakgroep Theoretische Natuurkunde als gast-medewerker.

Hij behaalde in 1965 zijn Ph.D. aan de University of California en is als professor verbonden aan de Univ. of Illinois.

per 1-1-76 bij de vakgroep Technische Natuurkunde de heer A.L. Mulder, geb. 16-11-43, als wetenschappelijk medewerker.

Hij behaalde in 1973 zijn ir. titel en was tot 1-1-76 werkzaam aan de RU Groningen.

De heer Mulder kunt U vinden in k. 612 LEF, tel. 3158.

Eveneens bij de vakgroep Technische Natuurkunde trad per 1-1-76 in dienst de heer ir. C. Daey Owens, 4-4-36, als wetenschappelijk medewerker.

De heer Daey Owens behaalde in 1966 de ir. titel aan de TH Eindhoven en was daarna o.m. als leraar en als wetenschappelijk medewerker bij de TH werkzaam.

U vindt hem op k. 617 LEF, tel. 3160.

Mevr. A. Kervel-Vromans, 10-8-52, versterkt gedurende de ochtenduren vanaf 14-1-76 het secretariaat van het Bureau van de Subfaculteit. Zij deed administratieve ervaring op o.a. bij de Kon. Ned. Mij tot Bevord. der Geneeskunst en het ICIP (Inst. voor Clinische en Industriële Psychologie). Zij is gehuisvest in k. 152 LEF, tel. 3283.

De heer H.J.M. Aarts, 4-7-48, deed in 1975 met goed gevolg doctoraal examen exp. natuurkunde aan de Utrechtse Universiteit en werkt sinds 15-1-76, in FOM-verband, aan een promotieonderwerp bij de vakgroep Kernfysica.

Vanaf 6-1-76 is de heer G.A. van der Hulst, 18-1-54, werkzaam op de afdeling Elektronica als medewerker t.b.v. het elektronikamagazijn, tel. 3069.

Bij de vakgroep Theoretische Fysika is per 1 januari 1976 aangesteld M.J. Zuilhof, 5-4-52, die in 1975 in Leiden slaagde voor zijn doctoraal examen als theoreticus. Op kamer 264 kunt u hem bereiken, tel. 1895.

Geboren:

29/12/75

Jacoba Elisabeth

dochter van de heer en mevr.
Dijkhuis-Hoek

J. de Ruyter dankt Fylakon voor de door hem ontvangen
cadeaubon.

Heel veel fijns hebben wij op onze trouwdag mogen
beleven door een gulle hand van studenten en mede-
werkers van experimentele fysica.

Daarvoor onze hartelijke dank.

Willem en Inge (kantinemedewerkster Lab. voor Exp.
Fysica).

klein Journaal

- 29 januari 16.00 Algemeen Colloquium, Trans I
drs. S.L. Wu (Cambridge USA)
"The discovery of the J-particle".
- 2 februari 14.00 SFR, LEF k. 102
- 6 februari 20.00 Natuurkundig Gezelschap
Croesestraat 77a
dr. B.J. Collette
*"Het ontstaan van de midoceanische
gebergten".*
- 11 februari 14.00 Theoretische Fysica, LEF k. 212
M. Dresden (Stony Brook)
*"The use of non-standard analysis
in physics".*
- 12 februari 16.00 Algemeen Colloquium, Trans I
prof.dr. J.A. Smit
"Transportproblemen".
- 18 februari 16.15 promotie drs. J.E.J.M. van Himbergen
*"Three-magnon bound states in
Heisenberg-ferromagnets".*
- 23 februari 14.00 extra SFR, LEF k. 102, gewijd aan de
Herstructurering.
- 24 februari 15.30 AMF, LEF k. 212
Cnoort Koenders
*"Over het meten van het ruisspectrum
van een vlam".*

